

Iedereen kent de uitdrukking "vreemde vogels". Over hen gaat het nu volgende verhaal.

Carla Holzenspies

Over het wel en wee van een familie Pimpelmees

Het begon met een brief van de familie Pimpelmees aan het IVN in Huizen, gedateerd 28 mei 1996, welke luidde als volgt:

Geachte IVN,

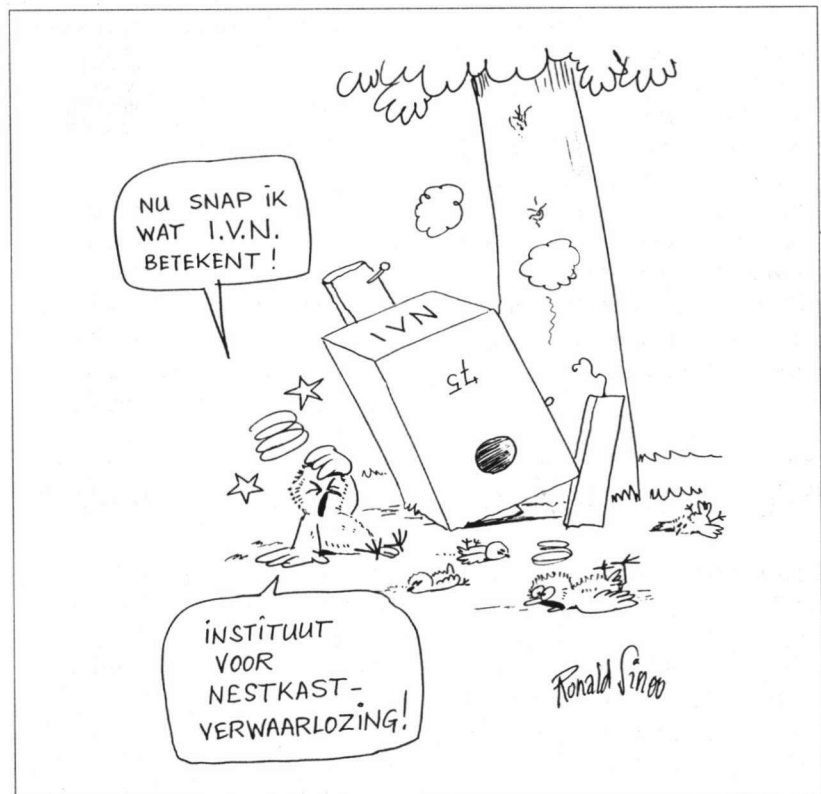
Begin maart van dit jaar belde iemand van de Vogelwerkgroep Het Gooi u op, om mede te delen dat het nestkastje 75, gemerkt IVN, hoek Kooimanlaan-L.Kinglaan, nog alleen aan de bovenkant aan de boom vast zat. De lat aan de onderkant was losgeraakt (al een jaar lang), zodat het kastje scheef naar achteren hing.

Vol vertrouwen betrokken wij pimpelmezen het kastje, maar in de ochtend van zaterdag 25 mei viel het op de grond.

Gelukkig kwam bovengenoemd persoon langs en nam het kastje mee naar haar zoon, die in Purmerend woont. Er bevonden zich 3 stervende pimpels in en 7 koude apathische jongen. Deze werden in de hand opgewarmd en gevoerd. Diezelfde dag werden ze meegenomen naar het gewezen Vogelhospitaal in Huizen, waar ze nu groeien als kool.

Nu vragen wij als Pimpelmezenouders: Wat betekent IVN eigenlijk????

*Hoogachtend,
de heer en mevrouw
Pimpelmees.*

Inmiddels zijn we een aantal maanden verder. De pimpels waren destijds nauwelijks één week oud en pasten gemakkelijk met zijn allen in mijn handpalm. In de bus en de trein moesten ze gevoerd worden. Geen gemakkelijke opgaaf.

Toen ze hun oogjes openden was ik in blue jeans gekleed. Na al die maanden loop ik nog steeds in dezelfde kleur, anders ben ik hun moeder niet. Rose, geel, lila, alles werd afgekeurd. Het zijn nu levendige vogeltjes in de volière. Sommige zonder staart, want die werd uitgetrokken door mijn zanglijster uit Wijk

bij Duurstede. Deze werd groot gebracht naast de wasmachine, zodat zijn 'gezing' bestaat uit de geluiden van een centrifuge.

Na de rui zingt hij iets subsong, en toen ik hem nadeed nam hij een dreighouding aan en vloog me bijna aan. Maar één wasbaas in de volière!!!!

De pimpels vertonen kannibalistische trekjes. Ze plukken stukjes uit mijn huid en eten die met smaak op. Eén pimpel deed een waterspreeuw na: telkens door de pootjes zakken. De zanglijster liep af en toe met meelwormen in de snavel rond, waar hij geen raad mee wist.